

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การกีฬาเป็นสิ่งที่มิใช่ประโยชน์เพราะการเล่นกีฬาจะก่อให้เกิดการพัฒนาทางด้านร่างกาย อารมณ์ สังคมและสติปัญญา นอกจากนี้แล้วการกีฬายังมีบทบาทที่สำคัญยิ่งในการพัฒนาคุณภาพชีวิตและประเทศชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งในปัจจุบันแล้ว ยังนับมีส่วนช่วยในการสร้างชื่อเสียงให้แก่ตนเอง และประเทศชาติได้มากอีกอย่างหนึ่ง นอกเหนือจากการนำกีฬามาเป็นสื่อให้คนได้ออกกำลังกายเพื่อสุขภาพของตน ดังพระบรมราโชวาทของ พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช ความว่า

การกีฬาเป็นจุดประสงค์พื้นฐานที่จะส่งเสริมความสามารถของนักกีฬาให้แสดงฝีมือในเชิงการกีฬา กีฬานับว่ามีความสำคัญในทางอื่นด้วย คือ ทางสังคม อีกทั้งยังก่อให้เกิดความเจริญของบ้านเมือง โดยเฉพาะการกีฬาระหว่างประเทศ ก็ยังเพิ่มความสำคัญมากขึ้น ฉะนั้นการกีฬามีความสำคัญอย่างยิ่งสำหรับชีวิตของแต่ละคน และชีวิตของบ้านเมือง ถ้าปฏิบัติอย่างถูกต้องมีความสามารถ และประสิทธิภาพ ก็จะทำให้ชื่อเสียงแก่คนและแก่ประเทศชาติถ้าปฏิบัติกีฬาด้วยความเรียบร้อย ความสุภาพก็ทำให้มีชื่อเสียงและส่งเสริมความสามัคคีในประเทศชาติ (การกีฬาแห่งประเทศไทย, 2531)

การกีฬาเป็นสิ่งจำเป็นแก่บุคคลทุกหมู่เหล่า ทั้งนี้ด้วยเหตุผลที่ว่า การที่จะพัฒนาประเทศในทุก ๆ ด้าน และการที่จะรักษาเอกราชของชาติให้ดำรงอยู่ตลอดไปนั้น ปัจจัยสำคัญก็คือ บุคคลในชาติจะต้องมีความสามัคคีกลมเกลียวรู้จักร่วมแรงร่วมใจ มีระเบียบวินัย รู้จักรับผิดชอบต่อหน้าที่ ตลอดจนมีสุขภาพทั้งทางกายและทางจิตใจสมบูรณ์ ซึ่งกลวิธีที่จะสร้างสิ่งเหล่านี้ให้เกิดขึ้นในตัวบุคคลนั้นต้องอาศัยหลักการต่าง ๆ ของการกีฬาเข้าช่วย นอกจากนี้การกีฬายังมีบทบาทที่สำคัญในการแก้ปัญหาของสังคมในหลาย ๆ ด้าน อาทิเช่น ส่งเสริมให้บุคคลใช้เวลาว่างให้เป็นประโยชน์

การแข่งขันกีฬาถือว่าเป็นกิจกรรมที่สำคัญอย่างหนึ่งของการส่งเสริมกีฬา ซึ่งจะทำให้เกิดประโยชน์ในการพัฒนาทรัพยากรบุคคล และเป็นการพัฒนาบุคคลให้มีระเบียบวินัย มีน้ำใจ เป็นนักกีฬา และมีความสามัคคี เป็นประโยชน์ของการออกกำลังกายหรือเล่นกีฬาที่จะเสริมสร้าง

ให้บุคคลมีร่างกายที่แข็งแรง มีสมรรถภาพทางกายที่ดีเป็นพื้นฐานอยู่แล้ว (ศูนย์วิทยาศาสตร์การกีฬา, 2534) การแข่งขันกีฬายังทำให้เกิดการมีส่วนร่วมของมวลมนุษยชาติ เช่น การแข่งขันกีฬาโอลิมปิก การแข่งขันกีฬาชิงแชมป์โลก การแข่งขันกีฬาระดับนานาชาติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในเอเชีย คือ “เอเชียนเกมส์” (Asian Games) และการแข่งขันกีฬาระหว่างประเทศในเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ คือ “ซีเกมส์” (South East Asian Games) หรือ (SEA Games) ซึ่งประเทศไทยได้ส่งนักกีฬาทิมชาติเข้าร่วมแข่งขันด้วยทุกครั้ง นับเป็นกิจกรรมที่เป็นประโยชน์ เป็นสื่อสร้างความสัมพันธ์อันดี และสร้างชื่อเสียงให้กับประเทศชาติอีกด้วย

จากความสำคัญของการการกีฬาดังที่ได้กล่าวแล้ว ในปัจจุบันการกีฬายังเป็นที่นิยมของประชาชนทั่วไป จึงได้มีความพยายามที่จะพัฒนากีฬาให้มีประสิทธิภาพสูงสุดทั้งในภาครัฐและเอกชน ซึ่งในส่วนของรัฐบาลแล้วได้เล็งเห็นความสำคัญและความจำเป็นในการพัฒนากีฬาเพื่อยกระดับมาตรฐานของกีฬาไทยให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ ตามมติคณะรัฐมนตรี เมื่อวันที่ 30 พฤษภาคม พ.ศ. 2532-2539 เห็นชอบให้จัดทำโครงการตามแผนพัฒนากีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531-2539 ซึ่งเป็นความพยายามของการกีฬาแห่งประเทศไทยโดยความร่วมมือจาก 5 กระทรวงหลัก ได้แก่ กระทรวงศึกษาธิการ กระทรวงสาธารณสุข กระทรวงมหาดไทย ทบวงมหาวิทยาลัย และกระทรวงกลาโหม ในการร่วมกันทำแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 พ.ศ. 2531-2539 เป็นแผนแม่บทที่กำหนดกรอบขึ้น และชี้้นำการพัฒนากีฬาของชาติประกอบด้วย 6 แผนหลัก ได้แก่

1. แผนพัฒนาการกีฬาระดับพื้นฐาน
2. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อสุขภาพ
3. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่อการแข่งขัน
4. แผนพัฒนาโภชนาการกับการกีฬา
5. แผนพัฒนาการบริหารและองค์กรในการพัฒนาการกีฬา
6. แผนพัฒนาการกีฬาเพื่ออาชีพ

จากแผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติฉบับที่ 1 ประเทศไทยมีองค์กรทางกีฬาหลายสถาบันที่มีบทบาท และหน้าที่ที่เกี่ยวข้องกับการกีฬาโดยตรง คือ กรมพลศึกษา กระทรวงศึกษาธิการ คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย การกีฬาแห่งประเทศไทย และกรุงเทพมหานคร ตลอดจนศูนย์เยาวชนโดยทั่วไป เป็นหน่วยงานที่ให้ความรู้พื้นฐาน และ ส่งเสริมการกีฬาให้แก่ นักเรียน นักศึกษา เยาวชน ประชาชน โดยการจัดการเรียนการสอนพลศึกษาในโรงเรียน การจัดการแข่งขันกีฬานักเรียน กีฬาเยาวชน กีฬาประชาชนและกีฬาแห่งชาติ ทำการฝึกอบรมครูผู้ฝึกสอนกีฬา ฯลฯ จึงทำให้การกีฬาของประเทศชาติเจริญก้าวหน้าขึ้นเป็นลำดับ

นอกจากองค์กรกีฬาดังกล่าวแล้ว สมาคมกีฬาที่เป็นองค์กรหนึ่งที่มีส่วนร่วมรับผิดชอบ เกี่ยวข้องกับการกีฬาของชาติ โดยมีนโยบายการทำงานที่สอดคล้องสัมพันธ์กับนโยบายของ รัฐบาลภายใต้การควบคุมของการกีฬาแห่งประเทศไทย ซึ่งบทบาทและหน้าที่การดำเนินงานของ สมาคมกีฬาสัมพันธ์แห่งประเทศไทยนั้น กล่าวได้ดังนี้ (ประนัย จันทประดิษฐ์, 2524)

1. การจัดการแข่งขันกีฬาภายในประเทศ

มีหน้าที่ในการจัดการแข่งขันระหว่างสโมสรสมาชิก มีบทบาทสำคัญในการจัดการ แข่งขันระดับเขต ระดับภาค ระดับประเทศ ระดับชาติ และกีฬาภายในหน่วยงานทั้งเอกชนและ รัฐบาล

2. ติดต่อกับองค์กรกีฬาต่างประเทศ

มีหน้าที่ติดต่อประสานงาน ให้ความร่วมมือด้านกีฬากับองค์กรกีฬาประเทศต่าง ๆ มีบทบาทสำคัญในการเข้าร่วมเป็นคณะกรรมการและเป็นผู้บริหารระดับสูงสุดของสหพันธ์กีฬานานาชาติ

3. คัดเลือกและฝึกซ้อมนักกีฬา

คัดเลือก แต่งตั้งผู้ฝึกสอนของสมาคมแล้วมอบอำนาจหน้าที่ให้ผู้ฝึกสอนทำการ คัดเลือกตัวนักกีฬา โดยวิธีการเชิญเข้าร่วมการคัดเลือก และดึงตัวมาเป็นตัวแทนของสมาคมกีฬา หรือตัวแทนของทีมชาติต่อไป

4. อบรมและสอบคัดเลือกเป็นผู้ตัดสินกีฬาของสมาคม

เผยแพร่กติกาใหม่ ๆ ให้แก่สโมสรสมาชิกและประชาชนผู้สนใจ โดยการ จัดอบรมผู้ตัดสินทั้งในส่วนกลางและส่วนภูมิภาค ทำการสอบคัดเลือกผู้ตัดสินที่มีความสามารถขึ้น ทะเบียนเป็นผู้ตัดสินของสมาคมตลอดจนส่งเสริมสนับสนุนให้ผู้ตัดสินของสมาคมมีศักดิ์และสิทธิ์ ที่จะทำการตัดสินกีฬาระหว่างชาติได้ โดยการส่งผู้ตัดสินของสมาคมเข้าอบรมและสอบคัดเลือก ผู้ตัดสินของสหพันธ์กีฬานานาชาติ จนเป็นที่ยอมรับของสหพันธ์กีฬานานาชาติ

5. ผลิตนักกีฬาใหม่

จัดการแข่งขันทั่วไปขึ้นมาเพื่อสรรหานักกีฬาใหม่ ๆ ที่มีทักษะความสามารถสูง อันเป็นการส่งเสริมสนับสนุนให้หน่วยงาน สถาบันการศึกษา หรือสโมสรต่าง ๆ ทำการฝึกฝน นักกีฬาใหม่ ๆ ขึ้นมา ส่งเข้าร่วมการแข่งขันในสถาบัน ส่งเสริมผู้ฝึกสอนของสถาบันการศึกษา สโมสรสมาชิกให้มีความรู้ ความสามารถ ทักษะการสอน และความเข้าใจเกมกีฬาอย่างแท้จริง จัดหาผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศมาทำการฝึกสอนนักกีฬาไทย เพื่อยกระดับมาตรฐานการกีฬาให้ ดีขึ้น

จากแนวคิดและบทบาทดังกล่าว ได้เกิดความเคลื่อนไหวของสมาคมกีฬาต่าง ๆ สมาคมกีฬายิมนาสติกเป็นสมาคมหนึ่งที่ภาครัฐบาลและเอกชนให้การสนับสนุน และมีโอกาสที่จะสร้างชื่อเสียงให้แก่ประเทศชาติ ได้เกิดความเคลื่อนไหวที่จะพัฒนากีฬายิมนาสติกแห่งประเทศไทย ตั้งแต่อดีตจนถึงปัจจุบัน ดังจะเห็นจากการเริ่มก่อตั้งเป็นสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยได้จดทะเบียนก่อตั้งเป็นสมาคมโดยถูกต้องที่กรมตำรวจ และต่อสภาวัฒนธรรมแห่งชาติ เมื่อวันที่ 6 มีนาคม พ.ศ. 2511 และวันที่ 26 มีนาคม พ.ศ. 2511 ตามลำดับ สมาคมยิมนาสติกได้เป็นสมาชิกของสหพันธ์ยิมนาสติกนานาชาติและเป็นสมาชิกโอลิมปิกเมื่อวันที่ 17 เมษายน 2516 (การกีฬายิมนาสติก, 2534)

สมาคมยิมนาสติกย่อมต้องเป็นองค์กรหลักที่จะต้องรับผิดชอบ และมีภาระหน้าที่โดยตรงต่อการพัฒนากีฬายิมนาสติกให้ก้าวหน้าประสบความสำเร็จตามวัตถุประสงค์ของสมาคมยิมนาสติก ดังนี้ (ประนัย จันทประดิษฐ์, 2524) :

1. ส่งเสริมและเผยแพร่กีฬายิมนาสติก
  2. ติดต่อกับสโมสร สมาคม สถาบันหรือราชการ ซึ่งมีวัตถุประสงค์เกี่ยวกับกีฬายิมนาสติก หรือคล้ายคลึงกัน ทั้งในและนอกประเทศ
  3. จัดและควบคุมการแข่งขันยิมนาสติกทั้งนี้ไม่เกี่ยวข้องกับการเมือง
- จากวัตถุประสงค์ของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยได้กำหนดนโยบายในการส่งเสริมกีฬายิมนาสติก ดังนี้ (เอกสารเกี่ยวกับสมาคมยิมนาสติก, ม.ป.ป.)
1. ส่งเสริมและสนับสนุนให้มีผู้ฝึกสอน และมีนักกีฬาดาวรุ่งจำนวนมาก
  2. สนับสนุนให้ผู้ฝึกสอนชาวไทยได้รับเทคนิคขั้นสูง โดยวิธีการเรียนรู้จากการปฏิบัติร่วมกันกับผู้ฝึกสอนชาวต่างประเทศ
  3. เตรียมความพร้อมให้กับนักกีฬาทีมชาติ ได้รับการฝึกซ้อมอย่างต่อเนื่องและได้รับการดูแลอย่างใกล้ชิด

นอกเหนือจากสมาคมยิมนาสติกเท่านั้นที่มีการส่งเสริมกีฬายิมนาสติก แต่ยังมีอีก 3 หน่วยงานหลักที่มีหน้าที่รับผิดชอบในการส่งเสริมกีฬายิมนาสติก และมีนโยบายดังนี้

1. การกีฬาแห่งประเทศไทย (ณรงค์ นุกุลกิจ, 2514)
  - 1.1 จัดหาผู้ฝึกสอนกีฬายิมนาสติกให้แก่สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
  - 1.2 ช่วยเหลือให้นักกีฬาไทยได้แข่งขันกับนักกีฬาต่างประเทศ
  - 1.3 นำวิทยาศาสตร์การกีฬามาช่วยปรับปรุงมาตรฐานการกีฬา

2. คณะกรรมการโอลิมปิกแห่งประเทศไทย (กีฬาโอลิมปิก ฉบับที่ 1, 2528)

2.1 ดูแลให้มีการปฏิบัติตามกฎบัตรโอลิมปิก เพื่อพัฒนาการส่งเสริมขบวนการโอลิมปิกและการกีฬา

2.2 ให้ความร่วมมือในการเตรียมการ และเลือกสรรนักกีฬาไทยที่จะเข้าร่วมการแข่งขันในกีฬาโอลิมปิก หรือกีฬาระดับภูมิภาคอื่น ๆ

2.3 ส่งเสริมความก้าวหน้าของขบวนการโอลิมปิกให้แพร่ขยายไปทั่วโลกปฏิบัติการตามวัตถุประสงค์และอุดมการณ์

3. กรมพลศึกษา (อุไร ณ นคร, สัมภาษณ์ 9 กุมภาพันธ์ 2539)

3.1 จัดการแข่งขันกีฬายิมนาสติกนักเรียนกรมพลศึกษาทุกปี

3.2 จัดการแข่งขันกีฬายิมนาสติกนักเรียนอาเซียน ปี/ปี

3.3 จัดตั้งศูนย์ฝึกยิมนาสติกทุกวิทยาลัยพลศึกษาทั้ง 17 แห่ง โดยกรมพลศึกษาจัดสรรงบประมาณให้ทุกปี

3.4 โครงการผลิตและเตรียมนักกีฬายิมนาสติกเป็นตัวแทนระดับชาติ

3.5 จัดการอบรมผู้ตัดสินยิมนาสติก

ในการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย จำเป็นที่จะต้องอาศัยปัจจัยและทรัพยากรในการดำเนินงานต่าง ๆ เพื่อให้ได้ดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ที่ได้วางไว้ ซึ่งในการดำเนินงาน ปัจจัยที่มีผล 4 ประการ ที่จัดเป็นทรัพยากรในการดำเนินงาน ที่ทำให้การดำเนินงานที่ทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์โดยไม่มีอุปสรรค ได้แก่ กำลังคน (Man) การจัดการ (Management) กำลังเงิน (Money) และวัสดุอุปกรณ์ (Materials) เพราะว่าการดำเนินงานทุกประเภทจำเป็นต้องอาศัยกำลังคน มีวิธีการจัดการที่ดี ต้องใช้เงินทุน และต้องมีวัสดุอุปกรณ์ เครื่องมือเครื่องใช้ เป็นองค์ประกอบที่สำคัญซึ่งเป็นที่ยอมรับกันทั่วไป ปัจจัยทั้ง 4 เป็นปัจจัยขั้นพื้นฐานในการบริหารงาน (สมพงษ์ เกษมสิน, 2523)

ในการดำเนินงาน มีกระบวนการที่ต้องดำเนินการอยู่ 7 ประการที่จะทำให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ คือ การวางแผน การจัดบุคลากร การอำนวยความสะดวก การประสานงาน การรายงานผล และการจัดงบประมาณ กระบวนการทั้ง 7 นี้ มีคำย่อเรียกว่า "POSDCORB" อันหมายถึง คำย่อของกระบวนการบริหารงาน ที่จะต้องมีกระบวนการทั้ง 7 นี้เสมอไป (Luther Gulick and Lyndall Urwick, 1937 อ้างถึงใน สมพงษ์ เกษมสิน, 2526)

จากการศึกษากระบวนการในการดำเนินงานทั้ง 7 ประการ และปัจจัยหรือทรัพยากรในการดำเนินงาน พบว่า กระบวนการในการดำเนินงาน มีความครอบคลุมเนื้อหาของปัจจัยหรือทรัพยากรในการดำเนินงาน ในเรื่อง กำลังคน (Man), การจัดการ (Management), กำลังเงิน

(Money) และวัสดุอุปกรณ์ (Materials) ไม่มีความครอบคลุม ผู้วิจัยเห็นสมควรว่า กระบวนการดำเนินงานทั้ง 7 กระบวนการนี้ ควรเพิ่ม การจัดวัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials) เพื่อให้มีความครอบคลุมในการศึกษาเกี่ยวกับการดำเนินงานของ สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยมากขึ้น

จากวัตถุประสงค์และนโยบายของสมาคมยิมนาสติกในการดำเนินงานสมาคมยิมนาสติก จะเห็นได้ว่าเกิดความแตกต่างกับ 3 หน่วยงานหลักที่มีการส่งเสริมทางด้านกีฬายิมนาสติก ดังนี้ ด้านการช่วยเหลือให้นักกีฬาไทยได้แข่งขันกับนักกีฬาต่างประเทศ ด้านการจัดตั้งศูนย์ฝึกกีฬายิมนาสติกตามสถานที่ต่าง ๆ ด้านการจัดการอบรมให้ความรู้เกี่ยวกับยิมนาสติก ซึ่งในการปฏิบัติงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยในปัจจุบัน และที่ผ่านมาจากสมาคมยิมนาสติกได้จัดให้มีการแข่งขันกีฬายิมนาสติกภายในประเทศ นอกจากนี้ประเทศไทยยังได้ส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันในระดับนานาชาติ มาตั้งแต่อดีต อาทิเช่น กีฬาแหลมทอง (ซีเกมส์) ครั้งที่ 10 พ.ศ. 2522 ณ กรุงจาการ์ตาร์ ประเทศอินโดนีเซีย และส่งเข้าแข่งขันมาจนถึงปัจจุบันและยังส่งเข้าแข่งขันในกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 8 พ.ศ. 2521 และส่งเข้าแข่งขันมาจนถึงปัจจุบัน (ประนัย จันทประดิษฐ์, 2524) จากสถิติของการแข่งขันกีฬายิมนาสติก มาตรฐานของนักกีฬายิมนาสติกไทย จัดอยู่ในอันดับแนวหน้าในแถบเอเชียคือ ไทย อินโดนีเซีย สิงคโปร์ มาเลเซีย ฟิลิปปินส์ และบรูไน แต่ในการแข่งขันระดับ “เอเชียนเกมส์” ประเทศไทยไม่เคยได้รับเหรียญรางวัลใด ๆ เลย ในการแข่งขันทำได้ดีที่สุดในแค่อันดับที่ 4 ในประเภททีมในการแข่งขันกีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 11 ณ กรุงปักกิ่งสาธารณรัฐประชาชนจีน จากที่ผ่านมาในการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย

กนกรัตน์ ดันดิกรพันธ์ (สัมภาษณ์, 13 มกราคม 2539) คณะกรรมการการบริหารสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยกล่าวว่า ในการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกได้เกิดความขัดแย้งภายในสมาคมทำให้เกิดการขาดการประสานงานที่ดี

นเรศ กุลธวงค์วัฒนา (สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2539) ผู้ฝึกสอนยิมนาสติกทีมชาติไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ครั้งที่ 18 กล่าวว่า งบประมาณการจัดและส่งนักกีฬาเข้าแข่งขันในเกมส์ต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ักกีฬาและจัดการซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมเพื่อการแข่งขันมีไม่เพียงพอ

จักรพจน์ ศรีศิลป์ (สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2539) คณะกรรมการบริหารสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยกล่าวว่า กีฬายิมนาสติกเป็นกีฬาที่ยังไม่กระจายไปสู่ประชาชนในชนบทที่ห่างไกลควรที่จะจัดให้มีการประชาสัมพันธ์ทางด้านกีฬายิมนาสติกให้มากยิ่งขึ้น

ในการที่จะพัฒนากีฬาเพื่อที่จะให้ทัดเทียมและสามารถแข่งขันกับอารยประเทศได้นั้น สมบัติ กาญจนกิจ (2533) ได้กล่าวว่า การวางแผนในการส่งเสริมและพัฒนากีฬาของชาติให้เจริญก้าวหน้าเทียบเท่ากับนานาประเทศนั้น จะต้องมีการปูพื้นฐานที่ดีซึ่งเป็นสิ่งสำคัญ และต้องได้รับความร่วมมือจากหลายฝ่าย

จากการศึกษาดำรงเอกสารต่าง ๆ และการสัมภาษณ์ผู้ที่เกี่ยวข้องกับวงการกีฬายิมนาสติกแห่งประเทศไทยสรุปปัจจัยต่าง ๆ ในการดำเนินงานเพื่อที่จะพัฒนากีฬายิมนาสติกให้ทัดเทียมกับอารยประเทศ มีปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

- ด้านงบประมาณค่าใช้จ่ายสำหรับสนับสนุนกิจกรรมต่าง ๆ อย่างจริงจัง เพราะกีฬายิมนาสติกจำเป็นต้องมีค่าใช้จ่ายในกิจกรรมต่าง ๆ เช่น การจัดและส่งนักกีฬาแข่งขันในเกมต่าง ๆ เพื่อเสริมสร้างประสบการณ์ให้แก่ นักกีฬา และการจัดซื้อวัสดุอุปกรณ์ในการฝึกซ้อมและแข่งขัน เนื่องจากอุปกรณ์นั้นมีราคาสูง (นเรศ กุลขวางศ์วัฒนา. สัมภาษณ์, 12 กุมภาพันธ์ 2539)

- ด้านการปรับปรุงความสามารถของนักกีฬายิมนาสติก เพราะในกีฬายิมนาสติก อารยประเทศต่าง ๆ ได้พัฒนาความสามารถขึ้น ซึ่งประเทศไทยก็ควรที่จะพัฒนาขึ้นตามให้ทัน และควรมีการจัดสวัสดิการต่าง ๆ การให้แรงเสริมเพื่อเป็นกำลังใจไม่ทอดทิ้งนักกีฬาเมื่อหมดสภาพการเป็นนักกีฬา (ประนัย จันทประดิษฐ์, 2524)

- ด้านอุปกรณ์และความปลอดภัยในการเล่นยิมนาสติก กีฬายิมนาสติกเป็นกีฬาที่ใช้ในการเล่นมีความยากค่อนข้างสูง และมีโอกาสในการผิดพลาดได้มากกว่ากีฬาประเภทอื่น จึงเป็นกีฬาที่ต้องเสี่ยงต่ออันตราย การเล่นยิมนาสติกจึงจำเป็นต้องมีระบบความปลอดภัยในการเล่นไว้ป้องกันอันตรายที่อาจเกิดขึ้นได้ตลอดเวลา (คำนิง อมรรรัชย์, ไกรพล บุญประเสริฐ, จิรภา สุวรรณษา, 2526)

- ด้านการบริหารองค์กร ควรมีหลักในการจัดดำเนินการบริหารอย่างมีประสิทธิภาพ เพื่อลดปัญหาการเล่นพรรคเล่นพวกการบริหารงานที่ขาดความยุติธรรมทำให้การกีฬายิมนาสติก ล้าหลัง (ไกรพล บุญประเสริฐ. สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2539)

- ด้านการผลิตผู้ฝึกสอนที่มีคุณภาพและชำนาญในด้านกีฬายิมนาสติก ควรจะจัดให้มีการอบรมเผยแพร่เทคนิคต่าง ๆ ที่ทันสมัยในกีฬายิมนาสติกให้ผู้ฝึกสอนอย่างสม่ำเสมอ (ยิมนาสติก, 2530)

- ด้านการประชาสัมพันธ์ด้านกีฬายิมนาสติก ควรที่จะกระจายไปสู่ประชาชนในชนบทที่ห่างไกล เพื่อให้เกิดการตื่นตัวและเกิดความสนใจในการกีฬายิมนาสติกเพิ่มขึ้น (จักรพจน์ ศรีศิลป์. สัมภาษณ์, 13 กุมภาพันธ์ 2539)

- ด้านการประชุมสัมมนาวิชาการเพื่อพัฒนากีฬายิมนาสติกให้ก้าวหน้า เพราะกีฬายิมนาสติกเทคนิคการเล่นจะพัฒนาขึ้นตลอด ควรที่จะจัดประชุมสัมมนาให้ทันต่อวงการยิมนาสติกของโลก (ประนัย จันทประดิษฐ์, 2524)

จากความแตกต่างทางด้านวัตถุประสงค์และนโยบายของสมาคมยิมนาสติกในการดำเนินงานสถิติในการแข่งขันและจากการสัมภาษณ์ในเรื่องของการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่าสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้ล้วนแต่เป็นอุปสรรคในการดำเนินงาน แต่จะด้วยสาเหตุใดก็ตามสิ่งเหล่านี้ล้วนแต่ทำให้ทีมยิมนาสติกไทยไม่สามารถประสบผลสำเร็จในระดับที่สูงกว่าอาเซียน

จากสภาพและปัญหาดังกล่าวจากความสำเร็จของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยในการแข่งขันกีฬาซีเกมส์ ครั้งที่ 18 ในการบริหารงานของสมาคมอาจจะเห็นได้ว่าได้วางแผนการบริหารได้อย่างดีแล้ว แต่ในการปฏิบัติตามความเป็นจริงในการดำเนินงานในสมาคมอาจส่งผลกระทบต่อการทำงานการพัฒนากีฬายิมนาสติกของสมาคมยิมนาสติก ซึ่งในอนาคตประเทศไทยจะเป็นเจ้าภาพในการจัดการแข่งขัน กีฬาเอเชียนเกมส์ ครั้งที่ 13 ใน ปี พ.ศ. 2541 ซึ่งถ้าหากได้มีการศึกษาถึงสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยอย่างจริงจังแล้วย่อมส่งผลให้การส่งเสริมและพัฒนา กีฬาของชาติให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น เพราะจะทำให้ทราบถึงสภาพและปัญหาการดำเนินงานที่แท้จริง เพื่อที่จะได้หาแนวทางปรับปรุงแก้ไขตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องและเหมาะสม

ด้วยหลักการและเหตุผลดังกล่าว จึงทำให้ผู้วิจัยมีความสนใจที่จะศึกษา สภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย เพื่อที่จะนำผลที่ได้จากการวิจัยมาใช้เป็นข้อเสนอแนะ เพื่อใช้ในการปรับปรุงการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยให้เหมาะสม และเกิดผลดีต่อการพัฒนากีฬายิมนาสติกของประเทศไทย ตรงกับปัญหาที่เกิดขึ้นอย่างถูกต้องและเหมาะสม เพื่อที่จะพัฒนามาตรฐานของกีฬายิมนาสติกไทยในอนาคตให้ทัดเทียมกับต่างประเทศยิ่งขึ้นไป โดยเฉพาะในส่วนของแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาสภาพการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
2. เพื่อศึกษาปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ในด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์กร ด้านการจัดบุคลากร ด้านการจัดงบประมาณ ด้านการจัดสถานที่

วัสดุอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ด้านการอำนวยความสะดวก ด้านการประสานงาน และด้านการรายงานผล

3. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารสมาคมยิมนาสติก กับสโมสรสมาชิก กีฬายิมนาสติก เกี่ยวกับปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย

กรอบแนวคิดทฤษฎีพื้นฐานของการวิจัย

ในการดำเนินงาน ถ้าจะให้บรรลุวัตถุประสงค์ใด ๆ หรือจุดมุ่งหมายตามที่ต้องการ จะต้องอาศัยปัจจัย 4 ประการ หรือที่เรียกว่าทฤษฎี “4 M'S” คือ บุคลากร งบประมาณ วัสดุอุปกรณ์และการจัดการ (สมพงษ์ เกษมสิน, 2523) นอกจากนั้นยังต้องอาศัยกระบวนการในการบริหารงาน หรือที่เรียกว่า “POSDCORB MODEL” ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน, การจัดองค์กร, การจัดบุคลากร, การอำนวยความสะดวก, การประสานงาน, การรายงานผล และการจัดงบประมาณ

จากทฤษฎีทั้งสองที่กล่าวข้างต้น ผู้วิจัยได้รวบรวมและนำมาสร้างเป็นกรอบแนวคิดเกี่ยวกับการดำเนินงานในการวิจัยครั้งนี้เป็น 8 ด้าน คือ

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดองค์กร
3. ด้านการจัดบุคลากร
4. ด้านการจัดงบประมาณ
5. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก
6. ด้านการอำนวยความสะดวก
7. ด้านการประสานงาน
8. ด้านการรายงานผล

สมมติฐานของการวิจัย

ความคิดเห็นระหว่างผู้บริหารสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย กับสโมสรสมาชิกสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย เกี่ยวกับปัญหาในการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทยแตกต่างกัน

ขอบเขตของการวิจัย

1. ในการวิจัยครั้งนี้มุ่งทำการศึกษาเฉพาะสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคม ยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ในปีพุทธศักราช 2540 ซึ่งจดทะเบียนก่อตั้งเป็นสมาคม มีอายุการ ดำเนินงานตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม 2540 - วันที่ 7 พฤษภาคม 2542

2. ในการวิจัยครั้งนี้เป็นการศึกษาสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติก แห่งประเทศไทย ในปีพุทธศักราช 2540 ซึ่งจดทะเบียนก่อตั้งเป็นสมาคม มีอายุการดำเนินงาน ตั้งแต่วันที่ 7 พฤษภาคม 2540 - วันที่ 7 พฤษภาคม 2542

1. ด้านการวางแผน
2. ด้านการจัดองค์กร
3. ด้านการจัดบุคลากร
4. ด้านการจัดงบประมาณ
5. ด้านสถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก
6. ด้านการอำนวยความสะดวก
7. ด้านการประสานงาน
8. ด้านการรายงานผล

3. ประชากรที่ใช้ในการวิจัยครั้งนี้ 234 คน ได้แก่ เลขาธิการสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย 1 คน ผู้บริหารสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย จำนวน 11 คน แยกเป็นชาย 7 คน หญิง 4 คน และตัวอย่างประชากรของสโมสรสมาชิกของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย จำนวน 74 สโมสร แยกเป็นสมาชิกประเภทสโมสร 38 สโมสร สมาชิกประเภทบุคคล 36 คน และผู้ฝึกสอนยิมนาสติก จำนวน 74 คน นักกีฬายิมนาสติก จำนวน 74 คน (อ้างอิงข้อมูลจาก สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ระหว่างปีพุทธศักราช 2540-2542)

ข้อตกลงเบื้องต้น

ผู้วิจัยถือว่าเป็นข้อมูลที่ได้จากการตอบแบบสำรวจ แบบสอบถาม และแบบสัมภาษณ์ ของประชากรและตัวอย่างประชากร เป็นข้อมูลที่เชื่อถือได้ และตรงกับความเป็นจริง

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

สภาพ หมายถึง สภาวะที่เป็นจริงในการปฏิบัติงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
ปัญหา หมายถึง สิ่งที่เป็นอุปสรรคต่อการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย

การดำเนินงาน หมายถึง การลงมือปฏิบัติงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
สมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย หมายถึง องค์กรของรัฐ ที่มีหน้าที่รับผิดชอบด้าน
กีฬายิมนาสติกของชาติ

ผู้บริหารสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย หมายถึง ผู้ที่ปฏิบัติงานในหน้าที่ต่าง ๆ
ตั้งแต่การกำหนดนโยบาย ตลอดจนผู้ที่ทำหน้าที่ต่าง ๆ ในสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
สโมสรสมาชิก หมายถึง หน่วยงาน องค์กรของรัฐและเอกชน ที่มีการฝึกสอนนักกีฬา
ยิมนาสติกชายและหญิงในประเทศไทย แบ่งออกเป็น 2 ประเภท

1. สมาชิกประเภทสโมสร หมายถึง สโมสรที่จัดตั้งขึ้นโดยมีวัตถุประสงค์ชัดเจน
ในการสนับสนุนกีฬายิมนาสติกให้สอดคล้องกับสมาคมและส่งนักกีฬาเข้าร่วมการแข่งขันที่
สมาคมยิมนาสติกจัดการแข่งขัน

2. สมาชิกประเภทบุคคล หมายถึง เจ้าหน้าที่ หรือผู้ที่เคยมีส่วนเกี่ยวข้องกับ
สมาคมยิมนาสติก สามารถสมัครเป็นสมาชิกได้ในนามชื่อของตนเอง

แผนพัฒนาการกีฬาแห่งชาติ ฉบับที่ 1 (พ.ศ. 2531 - 2539) หมายถึง แผนแม่บทที่
จะกำหนดกรอบและชี้้นำการพัฒนาการกีฬาของชาติสำหรับองค์กรต่าง ๆ ทั้งภาครัฐบาลและภาค
เอกชนร่วมกัน

การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดวิธีการปฏิบัติงานหรือแผนการณไว้
เป็นการล่วงหน้า เพื่อผลสำเร็จตามที่ต้องการ ซึ่งจะต้องคำนึงถึงนโยบาย (Policy) ทั้งนี้เพื่อ
ให้แผนงานที่กำหนดขึ้นไว้มีความสอดคล้องต้องกันในการดำเนินงาน การวางแผนเป็นเรื่องที่
เกี่ยวกับการใช้ความรู้ในทางวิทยาการ และวิจารณ์ญาณวินิจฉัยเหตุการณ์ในอนาคต แล้ว
กำหนดวิธีการอย่างถูกต้องโดยมีเหตุผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปโดยถูกต้องและสมบูรณ์

การจัดองค์กร (Organizing) หมายถึง การจัดโครงสร้างงานที่ประกอบด้วย
กำหนดตำแหน่งงาน การจัดกลุ่มเป็นหน่วยงาน เป็นแผนก หรือเป็นกอง

การจัดบุคลากร (Staffing) หมายถึง การจัดหาบุคคลมาปฏิบัติงานให้สอดคล้องกับ
การจัดองค์กร การใช้ประโยชน์บุคคล การบำรุงรักษา และการพัฒนาบุคคลให้มีความรู้ความ
สามารถสูงขึ้น

การจัดงบประมาณ (Budgeting) หมายถึง การปฏิบัติในด้านการเงิน การกำหนด
รายรับรายจ่าย การควบคุมการใช้จ่ายในลักษณะต่าง ๆ

สถานที่ วัสดุอุปกรณ์ และเครื่องอำนวยความสะดวก (Materials) หมายถึง การจัด
วัสดุอุปกรณ์ต่าง ๆ รวมถึงสถานที่ที่จะช่วยให้การดำเนินงานบรรลุวัตถุประสงค์ตามที่ต้องการ

การอำนวยการ (Directing) หมายถึง การกำกับดูแลให้การดำเนินงานดำเนินไปตามวิธีการที่กำหนดขึ้นรวมทั้งการเร่งรัดงานให้เป็นไปตามนโยบายและบรรลุป้าหมายขององค์กร

การประสานงาน (Coordinating) หมายถึง การจัดระบบกำหนดวิธีการและจัดกลไกการบริหารต่าง ๆ ให้ทำงานสอดคล้องต้องกัน ไม่ขัดแย้งกัน เพื่อให้บรรลุผลตามที่ต้องการ

การรายงานผล (Reporting) หมายถึง วิธีการขององค์กรเกี่ยวกับการให้ข้อเท็จจริงหรือข้อมูลของการปฏิบัติงาน รวมทั้งการประชาสัมพันธ์ให้สาธารณชนทราบ ตลอดจนการใช้รายงานเป็นเครื่องตรวจสอบผลงาน ติดตามผลงานและควบคุมงาน

ประโยชน์ที่ได้รับจากการวิจัย

1. ทำให้ทราบข้อเท็จจริงเกี่ยวกับสภาพและปัญหาการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย
2. ใช้เป็นแนวทางในการแก้ปัญหาเกี่ยวกับการดำเนินงานของสมาคมยิมนาสติกแห่งประเทศไทย ให้มีความเจริญก้าวหน้าและมีประสิทธิภาพยิ่งขึ้น
3. ใช้เป็นแนวทางในการศึกษา ค้นคว้า วิจัยเกี่ยวกับกีฬายิมนาสติกในครั้งต่อไป

สถาบันวิทยบริการ
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย